

Agost del 1960

Ap. Nal. # 14.81.

Bogotà. Rep. de Colòmbia.

"Som i serem gent catalana, tant si es vol com si no es vol."

De "Ja Santa Espina", sardana, lletra de Guimerà, música d'Enric Morera.

CONTRA LA CULTURA CATALANA

El 30è Congrés Internacional del Pen Club, reunit a Francfort el mes de juliol del 1959, examinà l'informe presentat pel Pen Club Català, al Consell Executiu Internacional del Pen Club, el mes d'abril anterior i transmes per l'executiu als 52 centres nacionals d'altres tants països (en tres edicions, francesa, anglesa i alemanya) davant la gravetat dels fets exposats. El Congrés, al qual assistien uns 550 escriptors de tot el món, votà per unanimitat una resolució contra el genocidi franquista. Vegem-ne alguns punts :

Fins la Bíblia : Des de la fi de la guerra, 1939, fins al 1947, no es permeté la publicació d'un sol llibre en català.

Aquesta disposició comprenia llibres com la Bíblia en Català, de l'Abadia Benedictina de Montserrat i els de la Fundació Bernat Metge, de clàssics grecs i llatins amb llur traducció catalana, no existint en castellà cap traducció equivalent.

Quan foren saquejades les llibreries. Després de l'ocupació de Catalunya foren espurgades de llibres catalans les biblioteques i les llibreries foren saquejades i camions sencers de llibres foren transformats en polpa de paper, o cremats.

Les esqueles. - Diuen que han afluixat darrerament ..... però, qualsevol esquila de defunció publicada a la premsa, ha d'ésser-ho en castellà i amb els noms traduïts.

I els Jocs Florals. - La seva celebració és interdicta, naturalment . Són una exaltació a la llengua catalana !

Diaris. - La prohibició de publicar qualsevol periòdic en català, és de la major importància. Abans es publicaven 24 periòdics catalans a Catalunya i unes 400 publicacions (setmanals, mensuals, etc) de tota mena, religioses, esportives, artístiques, professionals, literàries, per a la maninada, musicals, etc., . Ni una sola és permesa avui en dia.

Història falsa. - Amagar el passat als ulls dels catalans del present, és una política definida de l'actual règim. Aquesta intenció de mantenir el poble ignorant del seu passat, provoca un ressentiment, en particular per part de la generació nova, la qual és ben conscient d'ésser estafada a les escoles i a la Universitat per la propaganda de l'Estat.